

017 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Deuze keer maoke we d'r in 'De Merwestreek' 's een paor gewone alledaegse praotjies van. Zeet Maorechie tegen Sjaone: "Maaid, mô-je hore, 'n zaeterdagmiddag sting inêêns dien oudste van me voor de deur, die is tegenwoordig buitenaf, kok op 'n meule bij Volkere". 'k Zee: "Wat 's dat nou, je hep de beurt toch niet"? "Bel nêênt", zeet-ie, "ik kom poffe".

Affijn, hij z'n aage gewasse, toe nog effe naer 't huisie en toe d'n hort op. En wat denk-ie, bekaant midde in de nacht, 't was ellef ure gewist, daer komt-ie aanzakke, en nog haalef zat ok. Hij naer 't zolder. 's Oches komt 't hōoge woord d'r uit. Eerst dee die d'r nogal behaaimst mee, maor toe kwam 't. Die maaid van 'm was jaerig gewist. En laet-ie d'r nou ok nog 'n ringchie gegeve hebben, 'n zullevere. Mô-je naegaon, hij lôop zellef mit 'n verrotte broek an z'n kont en geeft-ie die maaid zō'n duur zullevere ringchie. Hij denk zeker dat ie 'k weet nie wat te vertere hêt, nou die 'n gulde meer hep as op de wurf. Hij kon beter gaon spaore.

Sjaon die vong dat wel koren op d'r meule en zee: "Laet-ie maor uitkijke, vandaeg of maarege krijgt-ie d'n bons en dan speelt zij mooi weer mit d'r mooie ringchie. Hij zel d'n eerste niet weze. Laet 'm z'n aage mast overboord zaaile. Kom, 'k gao de bedde schudde, die legge nog afgehaold".

D'n timmerman

'k Zee vanochtend tege Drieze: "Dat mederne ledikant datte we hebbe, daer is wat mee aan de hand. 't Staot aamel te wiebele en te kraoke as 'k m'n aag omdraait. Daer hadde we vroeger toch in de bestee hêêlemael gêên last van". "Nou", zee Dries, "ik mô vandaeg vroeg weg, lôop jij dan maor effe naer Pauwe en vraeg of-tie d'r 's nae kijkt.

Toe heb ik eerst 'n baksie gedaen en op m'n klompe naer Pauwe. Pauw weunt nie zō veer weg, maor d'n dijk was zō onte, dat-jie je schoene overhaalde. 'k Zeg tegen 'm: "'k Heb 'n kaarewaaichie voor d'n timmerman Pauw, zus en zô". "Nou, zeg Pauw, "dan zel 'k wel effe 'n mannechie sture, wanneer komp 't uit?" "Vammiddag bin 'k 'r in", zeg ik.

"Best", zeet-ie, "dan kom Jaop wel 's kijke". Nou, 's middas kwam Jaop hoor, mit 'n bak vol mit spulle. 'k Had 't bed al afgehaold dus hij kon 't zô zien. Nou maaid, hij dee wat an êên zô'n bout of zôiets, en 't was klaor. Gêên kraoksie meer, mor 't kostte wél twêê gulde, dat was makkelijk verdiend!

Op 'n aandere keer kan 'k 't zelf wel ripperere, daer hê 'k Drieze nie nóg 's voor nôdig.